

Raport de evaluare

Sesiune #167529

Scor 79

Evaluare Națională Limba Română | 16.10.2022

Despre Raportul BRIO

SCOPUL RAPORTULUI

Acest raport descrie nivelul de cunoștințe și de competențe verificate prin examenul de evaluare națională la disciplina limba și literatura română pentru elevul testat. El se bazează pe BRIO®, sistemul de testare standardizată pentru accelerarea performanței în învățământ.

UTILIZARE

Raportul se adresează părinților, elevilor și/sau profesorilor care vor să afle stadiul de pregătire a elevului evaluat prin sistemul BRIO®.

Raportul realizat în urma testării reprezintă o analiză generală a gradului de pregătire pentru examenul de evaluare națională la disciplina limba și literatura română, cuprinzând informații relevante despre ariile cu rezultate bune (punctele tari) și ariile cu rezultate slabe (punctele vulnerabile) ale școlarului la această disciplină.

Itemii propuși în cadrul testelor BRIO® sunt concepuți pe baza programei școlare obligatorii aprobate de Ministerul Educației Naționale și pe baza programei examenului de evaluare națională.

Testarea poate fi făcută și la clasă, întrucât testele se bazează pe principiul IRT (Item Response Theory) care ajută la minimizarea efectelor trișării prin oferirea de seturi unice de întrebări pentru fiecare elev în parte.

Prin urmare, pe baza raportului se poate stabili nivelul actual de cunoștințe și competențe al elevului, se pot stabili ariile către care elevul evaluat ar trebui să își canalizeze eforturile de învățare și se pot lua decizii privind intervențiile pedagogice necesare pentru o pregătire serioasă a examenului.

FUNDAMENT

În ciuda acurateței și a sofisticării sistemului de testare BRIO®, care îl fac probabil cel mai performant sistem de testare educațională din România, este recomandabil ca, pentru decizii cu impact mare asupra elevului, rezultatele din raport să fie luate în considerare coroborat cu informații suplimentare precum notele școlare, opinia profesorului de la clasă sau a altor cadre didactice, intențiile și opiniile părinților, discuții cu elevul însuși.

SECȚIUNILE RAPORTULUI

Raportul BRIO® are următoarele componente:

1. Secțiune introductivă

2. Secțiune de prezentare a rezultatelor generale
3. Secțiune de prezentare a rezultatelor detaliate

Secțiunea introductivă este chiar aceasta pe care o citiți acum.

Secțiunea de prezentare a rezultatelor generale arată rezultatul general al elevului testat pentru limba română, precum și pentru principalele ramuri ale acestei discipline, atunci când acestea se studiază la clasă în mod explicit separat.

SCORUL BRIO®

Rezultatele sunt prezentate sub forma scorului BRIO, un scor care poate varia între 0 (foarte slab) și 100 (foarte competent). Cu cât scorul este mai mare, cu atât el indică un nivel de cunoștințe și competențe mai ridicat.

Scorul BRIO® este un scor-centilă: el arată cum se compară elevul testat cu toți ceilalți copii din România care parcurg aceeași clasă ca și el. De exemplu, pentru un elev care se află la centila 70 (a obținut scorul BRIO® 70) vom spune că 30% dintre elevii din România (de acea vârstă sau clasă) sunt mai buni decât el în timp ce 70% sunt mai slabi sau egali cu el. Totodată, un copil care are centila 90 (scorul BRIO® 90) are în fața sa doar 10% din populația școlară comparabilă iar 90% dintre elevii de aceeași clasă sunt mai slabi decât el – acesta este un scor foarte bun.

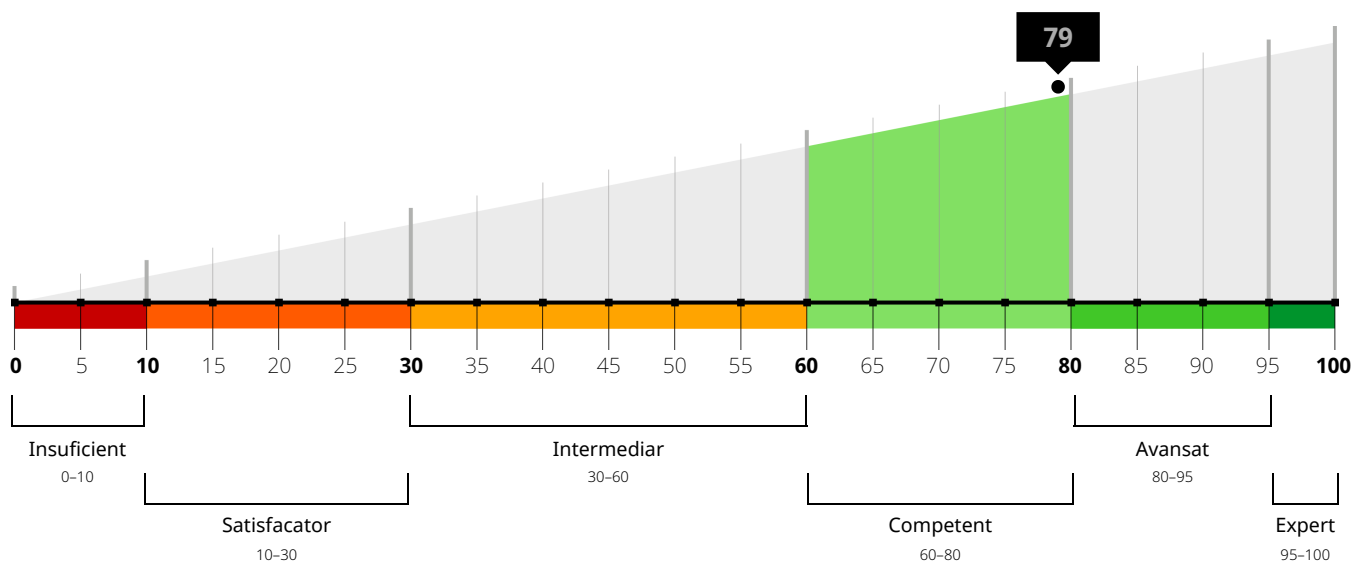
PROFILUL COMPETENȚELOR

În secțiunea Profilul competențelor sunt prezentate scorurile generale pentru toate dimensiunile (capitolele) măsurate, sub formă de profil. Scorurile pentru fiecare dimensiune variază între 0 și 100 și permit observarea per ansamblu a punctelor mai slabe și a punctelor celor mai puternice pentru elevul testat.

DESCRIERILE REZULTATELOR

În secțiunea de prezentare a rezultatelor detaliate sunt analizate pe rând rezultatele elevului pentru fiecare dimensiune. Astfel, se explică ce anume a fost măsurat în cadrul fiecărei dimensiuni, care este scorul obținut de elevul testat și care este semnificația acestui scor. Informația poate fi utilizată de elevi, părinți și profesori pentru a înțelege în detaliu ce cunoștințe și competențe are elevul, dar și ce cunoștințe și competențe îi lipsesc acestuia (conform cerințelor programei școlare aferente clasei în care se află). Totodată, pe baza rezultatelor obținute de elev, se pot dezvolta modalități personalizate de intervenție educațională.

Despre Scorul BRIO

SCOR 95–100: EXPERT

- folosește eficient modalități de analiză a textelor literare/nonliterare studiate sau nestudiate din perspectiva tematicii, a structurii sau a stilisticii
- recunoaște cu ușurință și compară eficient ideile și atitudinile diferite în dezvoltarea aceleiași teme literare
- este capabil să înțeleagă mesajul global al oricărui tip de text și să analizeze aspectele implicite
- exersează performant competența de a-și alege strategia de lectură la specificul textului în vederea înțelegerii și interpretării
- cunoaște normele limbii literare la toate nivelurile (fonetic, ortografic și de punctuație, morfosintactic, lexico-semantic, stilistico-textual)
- utilizează conștient, nuanțat și corect achizițiile lingvistice în receptare, cunoscând rolul acestora în reliefarea mesajului

SCOR 80–95: AVANSAT

- folosește majoritatea modalităților de analiză a textelor literare/nonliterare studiate sau nestudiate din perspectiva tematicii, a structurii sau a stilisticii
- identifică și compară ideile și atitudinile diferite în dezvoltarea aceleiași teme literare
- este capabil, aproape întotdeauna, să înțeleagă mesajul global al oricărui tip de text și să analizeze aspectele implicite
- are capacitatea de a-și alege strategia de lectură la specificul textului, în vederea înțelegerii și interpretării
- cunoaște normele limbii literare la toate nivelurile (fonetic, ortografic și de punctuație, morfosintactic, lexico-semantic, stilistico-textual)
- utilizează conștient, nuanțat și corect achizițiile lingvistice în receptare, cunoscând rolul acestora în reliefarea mesajului

SCOR 60–80: COMPETENT

- folosește unele modalități de analiză a textelor literare/nonliterare studiate sau nestudiate din perspectiva tematicii, a structurii sau a stilisticii
- identifică și compară relativ ușor ideile și atitudinile diferite în dezvoltarea aceleiași teme literare
- este, în mod curent, capabil să înțeleagă mesajul global al oricărui tip de text și să analizeze mare parte din aspectele implicite
- are capacitatea rezonabilă de a-și alege strategia de lectură la specificul textului, în vederea înțelegerii și interpretării
- cunoaște majoritatea normelor limbii literare la toate nivelurile (fonetic, ortografic și de punctuație, morfosintactic, lexico-semantic, stilistico-textual)
- utilizează achizițiile lingvistice în receptare, cunoscând rolul acestora în reliefarea mesajului

SCOR 30–60: INTERMEDIAR

- identifică idei în text, dar nu reușește să folosească modalități de analiză a textelor literare/nonliterare studiate sau nestudiate din perspectiva tematicii, a structurii sau a stilisticii
- ezită în procesul de receptare a mesajului global al textului și de analiză a aspectelor implicite
- are dificultăți în procesul de a-și alege strategia de lectură la specificul textului, în vederea înțelegerii și interpretării
- identifică și compară superficial ideile și atitudinile diferite în dezvoltarea aceleiași teme literare
- cunoaște parțial normele limbii literare la toate nivelurile (fonetic, ortografic și de punctuație, morfosintactic, lexico-semantic, stilistico-textual)
- utilizează ezitant achizițiile lingvistice în receptare, cunoscând rolul acestora în reliefarea mesajului

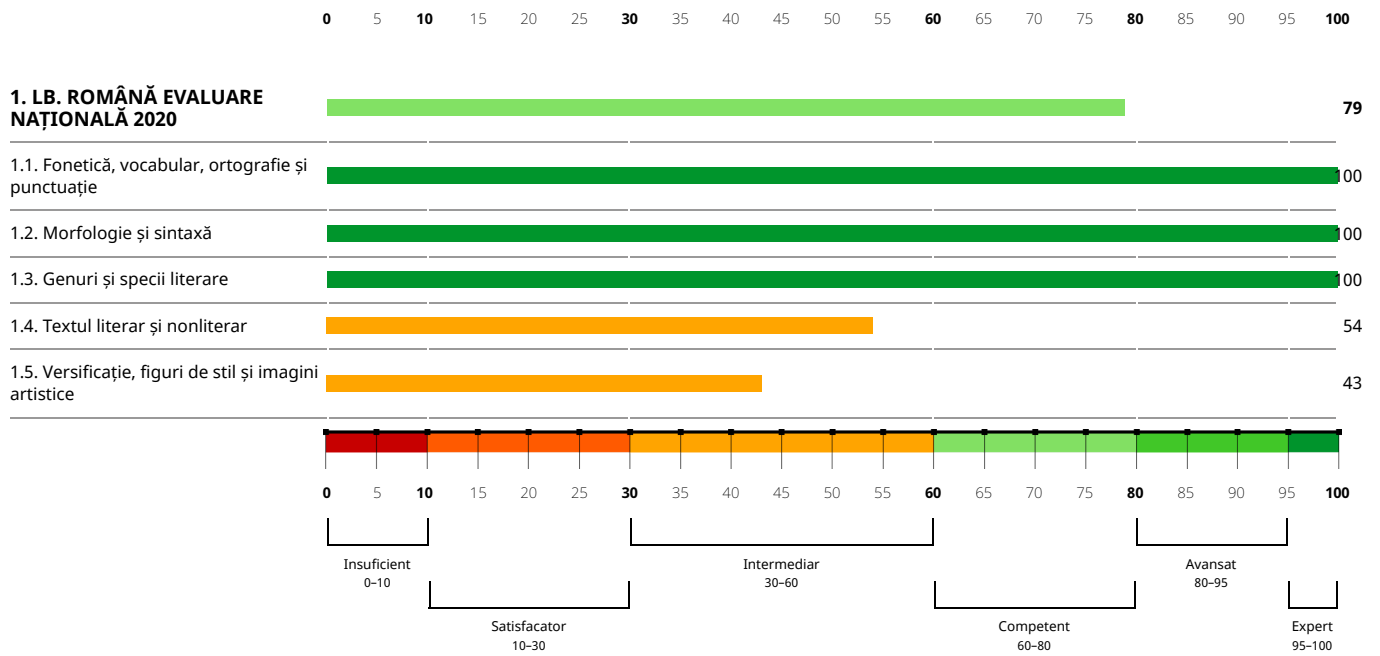
SCOR 10–30: SATISFACATOR

- identifică foarte puține idei în text și nu reușește să folosească modalități de analiză a textelor literare/nonliterare studiate sau nestudiate din perspectiva tematicii, a structurii sau a stilisticii
- are dificultăți în procesul de receptare a mesajului global al textului și de analiză a aspectelor implicite
- are dificultăți în procesul de a-și alege strategia de lectură la specificul textului, în vederea înțelegerii și interpretării
- identifică și compară superficial ideile și atitudinile diferite în dezvoltarea aceleiași teme literare
- cunoaște superficial normele limbii literare la toate nivelurile (fonetic, ortografic și de punctuație, morfosintactic, lexico-semantic, stilistico-textual)
- utilizează cu dificultate achizițiile lingvistice în receptare, cunoscând rolul acestora în reliefarea mesajului

SCOR 0–10: INSUFICIENT

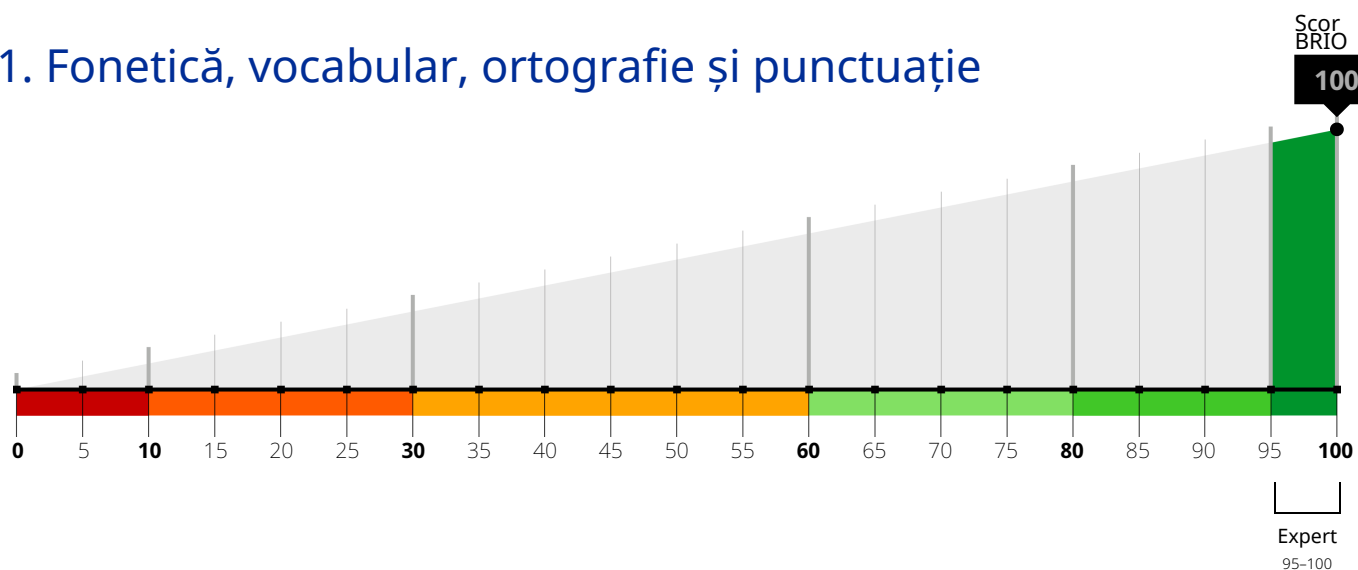
- identifică cu foarte mare greutate idei în text și nu reușește să folosească modalități de analiză a textelor literare/nonliterare studiate sau nestudiate din perspectiva tematicii, a structurii sau a stilisticii
- nu înțelege mesajul global al textului și nu are capacitatea de analiză a aspectelor implicite
- nu își poate adapta strategia de lectură la specificul textului, în vederea înțelegerii și a interpretării
- nu identifică și nu compară ideile și atitudinile diferite în dezvoltarea aceleiași teme literare
- nu cunoaște normele limbii literare la toate nivelurile (fonetic, ortografic și de punctuație, morfosintactic, lexico-semantic, stilistico-textual).
- nu are achiziții lingvistice pe care să le folosească în receptare și nu cunoaște rolul acestora în reliefarea mesajului

Profilul competențelor evaluate

1. Lb. Română

1.1. Fonetică, vocabular, ortografie și punctuație

Prin capitolul Fonetică, vocabular, ortografie și punctuație , testul BRIO® pentru Evaluarea națională inventariază cunoștințele și competențele elevului legate de:

- Cunoașterea structurii fonologice a cuvintelor și a folosirii corecte a accentului în limba română
- Utilizarea corectă a regulilor de despărțire a cuvintelor în silabe;
- Utilizarea în mod nuanțat a categoriilor lexicale într-un mesaj scris/oral;
- Sesizarea adecvării elementelor lexicale utilizate în comunicarea scrisă
- Utilizarea corectă a semnelor de punctuație la nivelul propoziției și al frazei;
- Sesizarea corectitudinii și a valorii expresive a nivelului fonetic, lexical, ortografic și de punctuațieUtilizarea corectă și adecvată a limbii române în producerea de mesaje scrise, în diferite context de realizare, cu scopuri diverse

Scala de evaluare - Fonetică, vocabular, ortografie și punctuație

■ EXPERT

Elevul dovedește că poate aplica regulile și convențiile ortoepice pentru o comunicare corectă. Elevul dovedește cunoașterea temeinică a structurii fonologice a cuvintelor (sunetele limbii române, diferența între vocale și semivocale, raportul literă-sunet, valorile sunetului „e” și ale sunetului „i”) și poate sesiza și comenta valorile stilistice ale nivelului fonetic într-un text literar. Elevul recunoaște cu ușurință toate cele trei grupuri vocalice învățate – diftong, triftong, hiat. Elevul cunoaște utilizarea corectă a accentului și variantele accentuale admise/neadmise de normă și știe să despartă în silabe corect cuvintele, aplicând regulile învățate. Elevul cunoaște definiția vocabularului și a cuvântului ca unitate de bază a vocabularului. Elevul dovedește că recunoaște și poate diferenția sensurile unui cuvânt în context (sens propriu de bază, sens propriu secundar și sens figurat). El poate defini și identifica sinonime, antonime, omonime, paronime și cuvintele polisemantice. Elevul recunoaște greșelile lexicale în comunicare precum atracția paronimică și construcțiile pleonastice. Elevul știe ce categorie de cuvinte aparține vocabularului fundamental (cuvintele cele mai cunoscute și uzitate) și ce categorie aparține masei vocabularului făcând diferența între arhaisme, regionalisme, neologisme,. Elevul cunoaște atât mijloacele interne de îmbogățire a vocabularului (derivare, compunere, conversiune) cât și pe cele externe (împrumuturi din alte limbi). Elevul știe să diferențieze sufixele de sufixoide, prefixele de prefixoide și le poate încadra în mod corect în categoria de mijloace interne de îmbogățire a vocabularului din care fac parte – sufixele și prefixele la derivare ; sufixoidele și prefixoidele la compunere. Elevul este capabil să recunoască termeni care aparțin aceleiași familii lexicale și aceluiasi câmp semantic, făcând întotdeauna diferența între cele două noțiuni. Elevul știe să utilizeze și să explice rolul următoarelor semne de punctuație într-o propoziție sau frază: punctul, virgula, două puncte, ghilimele, linia de dialog, semnul întrebării, semnul exclamării, cratima, punctul și virgula, linia de pauză. Elevul dovedește înțelegerea rolului semnelor ortografice cratimă și punct și este capabil să precizeze consecințele folosirii acestora în anumite situații date. Elevul este capabil să corecteze toate greșelile de ortografie și de punctuație dintr-un mesaj scris. Elevul poate sesiza și comenta valorile stilistice ale nivelurilor limbii (fonetic, lexical și de punctuație) într-un text dat.

■ AVANSAT

Elevul dovedește că poate aplica regulile și convențiile ortoepice pentru o comunicare corectă. Elevul dovedește cunoașterea temeinică a structurii fonologice a cuvintelor (sunetele limbii române, diferența între vocale și semivocale, raportul literă-sunet, valorile sunetului „e” și ale sunetului „i”). Elevul recunoaște cu ușurință toate cele trei grupuri vocalice învățate – diftong, triftong, hiat. Elevul cunoaște utilizarea corectă a accentului și variantele accentuale admise/neadmise de normă și știe să despartă în silabe corect cuvintele, aplicând regulile învățate. Elevul cunoaște definiția vocabularului și a cuvântului ca unitate de bază a vocabularului. Elevul dovedește că recunoaște și poate diferenția sensurile unui cuvânt în context (sens propriu de bază, sens propriu secundar și sens figurat). El poate defini și identifica sinonime, antonime, omonime, paronime și cuvintele polisemantice. Elevul recunoaște, de cele mai multe ori, greșelile lexicale în comunicare precum atracția paronimică și construcțiile pleonastice. Elevul știe ce categorie de cuvinte aparține vocabularului fundamental (cuvintele cele mai cunoscute și uzitate) și ce categorie aparține masei vocabularului făcând diferența între arhaisme, regionalisme, neologisme. Elevul cunoaște atât mijloacele interne de îmbogățire a vocabularului (derivare, compunere, conversiune) cât și pe cele externe (împrumuturi din alte limbi). Elevul este capabil să recunoască termeni care aparțin aceleiași familii lexicale și aceluiasi câmp semantic, făcând întotdeauna diferența între cele două noțiuni. Elevul știe să utilizeze și să explice rolul următoarelor semne de punctuație într-o propoziție sau frază: punctul, virgula, două puncte, ghilimele, linia de dialog, semnul întrebării, semnul exclamării, punctul și virgula. Elevul dovedește înțelegerea rolului semnelor ortografice cratimă și punct și este capabil să precizeze consecințele folosirii acestora în anumite situații date. Elevul este capabil să corecteze majoritatea greșelilor de ortografie și de punctuație dintr-un mesaj scris. Elevul poate sesiza și comenta uneori valorile stilistice ale nivelurilor limbii (fonetic, lexical și de punctuație) într-un text dat.

■ COMPETENT

Elevul dovedește că poate aplica regulile și convențiile ortoepice pentru o comunicare corectă. Elevul dovedește cunoașterea structurii fonologice a cuvintelor (sunetele limbii române, diferența între vocale și semivocale, raportul literă-sunet). Elevul recunoaște, în majoritatea situațiilor, cele trei grupuri vocalice învățate – diftong, triftong, hiat. Elevul utilizează în mod corect accentul și variantele accentuale admise de normă și știe să despartă în silabe corect majoritatea cuvintelor. Elevul cunoaște definiția vocabularului și a cuvântului ca unitate de bază a vocabularului. Elevul dovedește că recunoaște și poate diferenția sensurile unui cuvânt în context (sens propriu de bază, sens propriu secundar și sens figurat). El poate defini și identifica sinonime, antonime, omonime, paronime și cuvintele polisemantice. Elevul recunoaște uneori greșelile lexicale în comunicare precum atracția paronimică și construcțiile pleonastice. Elevul are ezitări în ceea ce privește categoria de cuvinte care aparține vocabularului fundamental (cuvintele cele mai cunoscute și uzitate) și categoria care aparține masei vocabularului. Elevul dovedește cunoașterea derivării și compunerii ca mijloace interne de îmbogățire a vocabularului și recunoaște cuvintele împrumutate din alte limbi ca mijloace externe de îmbogățire a vocabularului. Elevul este capabil să recunoască termeni care aparțin aceleiași familii lexicale și aceluiași câmp semantic, dar nu face întotdeauna diferența între cele două noțiuni. Elevul știe să utilizeze și să explice rolul următoarelor semne de punctuație într-o propoziție sau frază: punctul, virgula, două puncte, ghilimele, linia de dialog, semnul întrebării, semnul exclamării. Elevul dovedește înțelegerea rolului cratimei ca semn ortografic și este capabil să precizeze unele dintre consecințele folosirii acesteia. Elevul este capabil să corecteze unele greșeli de ortografie și de punctuație dintr-un mesaj scris. Elevul poate sesiza și comenta în mod superficial valorile stilistice ale nivelurilor limbii (fonetic, lexical și de punctuație) într-un text dat.

■ INTERMEDIAR

Elevul dovedește că poate aplica, de cele mai multe ori, regulile și convențiile ortoepice pentru o comunicare corectă. Elevul dovedește cunoașterea structurii fonologice a cuvintelor (sunetele limbii române, diferența între vocale și semivocale, raportul literă-sunet). Elevul recunoaște, în unele situații, cele trei grupuri vocalice învățate – diftong, triftong, hiat. Elevul utilizează în mod corect accentul și variantele accentuale admise de normă și știe să despartă în silabe corect majoritatea cuvintelor. Elevul cunoaște definiția vocabularului și a cuvântului ca unitate de bază a vocabularului. Elevul dovedește că recunoaște, de cele mai multe ori, sensurile unui cuvânt în context (sens propriu de bază, sens propriu secundar și sens figurat), însă nu poate diferenția întotdeauna între acestea. El poate defini și identifica sinonime, antonime, omonime, paronime și cuvintele polisemantice. Elevul recunoaște în unele situații greșelile lexicale în comunicare precum atracția paronimică și construcțiile pleonastice. Elevul are ezitări în ceea ce privește categoria de cuvinte care aparține vocabularului fundamental (cuvintele cele mai cunoscute și uzitate) și categoria care aparține masei vocabularului. Elevul dovedește cunoașterea derivării și compunerii ca mijloace interne de îmbogățire a vocabularului, dar nu recunoaște cuvintele împrumutate din alte limbi prin mijloace externe de îmbogățire a vocabularului. Elevul este capabil să recunoască termeni care aparțin aceleiași familii lexicale și aceluiași câmp semantic, dar nu face întotdeauna diferența între cele două noțiuni. Elevul știe să utilizeze și să explice rolul următoarelor semne de punctuație într-o propoziție sau frază: punctul, virgula, două puncte, ghilimele, linia de dialog, semnul întrebării, semnul exclamării. Elevul dovedește înțelegerea rolului cratimei ca semn ortografic fiind capabil să precizeze rareori unele dintre consecințele folosirii acesteia. Elevul este capabil să corecteze unele greșeli de ortografie și de punctuație dintr-un mesaj scris. Elevul poate sesiza și comenta, rareori, valorile stilistice ale punctuației într-un text literar la prima vedere.

■ SATISFACATOR

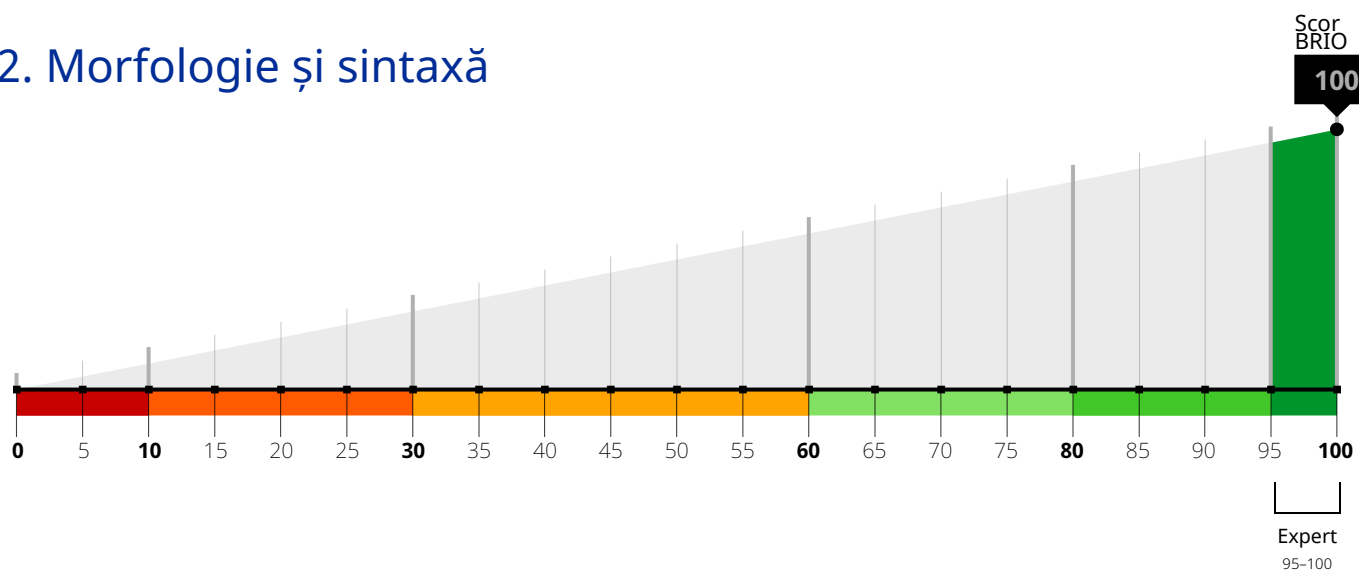
Elevul dovedește, uneori, că poate aplica regulile și convențiile ortoepice pentru o comunicare corectă. Elevul dovedește cunoașterea structurii fonologice a cuvintelor (sunetele limbii române, diferența între vocale și semivocale, raportul literă-sunet). Elevul recunoaște, uneori, cele trei grupuri vocalice învățate – diftong, triftong, hiat. Elevul utilizează în mod accidental accentul și variantele accentuale admise de normă, însă știe să despartă în silabe corect majoritatea cuvintelor. Elevul cunoaște definiția vocabularului și a cuvântului ca unitate de bază a vocabularului. Elevul dovedește că recunoaște și poate diferenția sensurile proprii de bază și secundar ale unui cuvânt în context, dar nu poate detecta sensul figurat. El poate defini și identifica sinonime, antonime, omonime, paronime, însă nu face diferența între omonime și cuvinte polisemantice. Elevul recunoaște uneori greșelile lexicale în comunicare precum atracția paronimică și construcțiile pleonastice. Elevul are ezitări în ceea ce privește categoria de cuvinte care aparține vocabularului fundamental (cuvintele cele mai cunoscute și uzitate) și categoria care aparține masei vocabularului. Elevul dovedește cunoașterea derivării ca mijloc intern de îmbogățire a vocabularului și, deși recunoaște cuvintele derivate și compuse, nu poate explica modalitățile de formare a acestora. Elevul este capabil să recunoască termeni care aparțin aceleiași familii lexicale și aceluiași câmp semantic, dar nu face diferența între cele două noțiuni. Elevul știe să utilizeze și să explice rolul următoarelor semne de punctuație într-o propoziție sau frază: punctul linia de dialog, semnul întrebării, semnul exclamării. Elevul dovedește înțelegerea rolului cratimei ca semn ortografic, dar nu este capabil să precizeze consecințele folosirii acesteia. Elevul este capabil să corecteze câteva greșeli de ortografie și de punctuație dintr-un mesaj scris. Elevul nu poate sesiza și nici comenta valorile stilistice ale punctuației într-un text literar la prima vedere.

INSUFICIENT

Elevul nu dovedește că poate aplica regulile și convențiile ortoepice pentru o comunicare corectă. Elevul cunoaște anumite aspecte ce țin de structura fonologică a cuvintelor (sunetele limbii române, diferența între vocale și semivocale). Elevul recunoaște cele trei grupuri vocalice învățate – diftong, triftong, hiat, însă uneori le confundă. Elevul nu recunoaște variantele accentuale admise de normă și uneori nu știe să despartă în silabe corect cuvintele. Elevul cunoaște definiția vocabularului și a cuvântului ca unitate de bază a vocabularului. Elevul dovedește că recunoaște sensul propriu de bază al unui cuvânt, dar nu recunoaște sensul propriu secundar sau sensul figurat al unui cuvânt într-un anumit context. El poate defini și identifica sinonime și antonime, având ezitări în ceea ce privește omonimele și paronimele și nefăcând diferența între omonime și cuvinte polisemantice. Elevul recunoaște uneori greșelile lexicale în comunicare precum construcțiile pleonastice. Elevul nu știe ce cuvinte aparțin vocabularului fundamental (cuvintele cele mai cunoscute și uzitate) și ce cuvinte aparțin masei vocabularului. Elevul nu cunoaște niciunul dintre mijloacele interne sau externe de îmbogățire a vocabularului. Elevul nu este capabil să recunoască termeni care aparțin aceleiași familii lexicale sau aceluiași câmp semantic și nu face diferența între cele două noțiuni. Elevul nu știe să utilizeze și nici să explice rolul următoarelor semne de punctuație într-o propoziție sau frază: punctul, virgula, două puncte, ghilimele, linia de dialog, semnul întrebării, semnul exclamării, cratima, punctul și virgula, linia de pauză. Elevul nu dovedește înțelegerea rolului semnelor ortografice cratimă și punct și nu este capabil să precizeze consecințele folosirii acestora în anumite situații date. Elevul nu este capabil să corecteze greșelile de ortografie și de punctuație dintr-un mesaj scris. Elevul nu poate sesiza și comenta valorile stilistice ale punctuației într-un text literar la prima vedere.

1. Lb. Română

1.2. Morfologie și sintaxă

Prin capitolul Morfologie și sintaxă, testul BRIO® pentru Evaluarea națională inventariază cunoștințele și competențele elevului legate de:

- Cunoașterea structurilor morfosintactice ale limbii române standard
- Utilizarea cunoștințelor de morfo-sintaxă ale limbii române standard pentru înțelegerea și exprimarea corectă a unui mesaj
- Sesizarea rolului structurilor morfosintactice în textele literare
- Aplicarea cunoștințelor de sintaxă a propoziției și a frazei în exprimarea scrisă corectă
- Identificarea relațiilor sintactice și a modalităților de realizare a acestora în propoziție și în frază

Scala de evaluare - Morfologie și sintaxă

■ EXPERT

Elevul cunoaște toate valorile morfologice studiate (verbul, substantivul, articolul, adjectivul, pronumele, numeralul, adverbul, prepoziția, conjuncția și interjecția) fiind capabil pentru fiecare să recunoască felul, categoriile gramaticale și toate funcțiile sintactice pe care le pot îndeplini acestea. Elevul poate defini enunțul, fraza, propoziția și părțile de propoziție. Elevul diferențiază întotdeauna propoziția de frază și dovedește înțelegerea noțiunilor de propoziție principală, propoziție secundară/subordonată, propoziție regentă, termen regent. Elevul recunoaște și diferențiază în diverse contexte următoarele părți de propoziție, respectiv propoziții subordonate: predicatul și propoziția subordonată predicativă; subiectul și propoziția subordonată subiectivă; atributul și propoziția subordonată atributivă; complementul direct și propoziția subordonată completivă directă; complementul indirect și propoziția subordonată completivă indirectă; complementele circumstanțiale de loc, de timp, de mod, de cauză, de scop. Elevul dovedește înțelegerea relației sintactice de coordonare realizată prin juxtapunere sau joncțiune, relația de interdependentă și relația de subordonare care se pot stabili în propoziție. Elevul recunoaște și înțelege relația de coordonare prin juxtapunere sau joncțiune, relația de subordonare și relația de incidență care se pot stabili între propozițiile unei fraze. Elevul este capabil să realizeze contragerea unei propoziții subordonate în partea de propoziție corespunzătoare și expansiunea unei părți de propoziție în propoziția subordonată corespunzătoare.

elevul cunoaște toate valorile morfologice studiate (verbul, substantivul, articolul, adjectivul, pronumele, numeralul, adverbul, prepoziția, conjuncția și interjecția) fiind capabil pentru fiecare să recunoască felul, categoriile gramaticale și toate funcțiile sintactice pe care le pot îndeplini acestea. Elevul poate defini enunțul, fraza, propoziția și părțile de propoziție. Elevul diferențiază întotdeauna propoziția de frază și dovedește înțelegerea noțiunilor de propoziție principală, propoziție secundară/subordonată, propoziție regentă, termen regent. Elevul recunoaște și diferențiază în diverse contexte următoarele părți de propoziție, respectiv propoziții subordonate: predicatul și propoziția subordonată predicativă; subiectul și propoziția subordonată subiectivă; atributul și propoziția subordonată atributivă; complementul direct și propoziția subordonată completivă directă; complementul indirect și propoziția subordonată completivă indirectă; complementele circumstanțiale de loc, de timp, de mod, de cauză, de scop. Elevul dovedește înțelegerea relației sintactice de coordonare realizată prin juxtapunere sau joncțiune, relația de interdependentă și relația de subordonare care se pot stabili în propoziție. Elevul recunoaște și înțelege relația de coordonare prin juxtapunere sau joncțiune, relația de subordonare și relația de incidență care se pot stabili între propozițiile unei fraze. Elevul este capabil să realizeze contragerea unei propoziții subordonate în partea de propoziție corespunzătoare și expansiunea unei părți de propoziție în propoziția subordonată corespunzătoare.

■ AVANSAT

Elevul cunoaște valorile morfologice studiate (verbul, substantivul, articolul, adjectivul, pronumele, numeralul, adverbul, prepoziția, conjuncția și interjecția) fiind capabil să recunoască felul, categoriile gramaticale și toate funcțiile sintactice pe care le pot îndeplini acestea. Elevul poate defini și recunoaște enunțul, fraza, propoziția și părțile de propoziție. Elevul diferențiază întotdeauna propoziția de frază și dovedește înțelegerea noțiunilor de propoziție principală, propoziție secundară/subordonată, propoziție regentă, termen regent. Elevul recunoaște și diferențiază în diverse contexte următoarele părți de propoziție, respectiv propoziții subordonate: predicatul și propoziția subordonată predicativă; subiectul și propoziția subordonată subiectivă; atributul și propoziția subordonată atributivă; complementul direct și propoziția subordonată completivă directă; complementul indirect și propoziția subordonată completivă indirectă; complementele circumstanțiale de loc, de timp, de mod, de cauză, de scop. Elevul dovedește înțelegerea relației sintactice de coordonare, relația de interdependență și relația de subordonare care se pot stabili în propoziție, dar poate avea dificultăți în a preciza modalitățile prin care se realizează acestea. Elevul recunoaște și înțelege relațiile de coordonare și de subordonare care se pot stabili între propozițiile unei fraze. Elevul este capabil, de cele mai multe ori, să realizeze contragerea unei propoziții subordonate în partea de propoziție corespunzătoare și expansiunea unei părți de propoziție în propoziția subordonată corespunzătoare. Elevul cunoaște valorile morfologice studiate (verbul, substantivul, articolul, adjectivul, pronumele, numeralul, adverbul, prepoziția, conjuncția și interjecția) fiind capabil să recunoască felul, categoriile gramaticale și toate funcțiile sintactice pe care le pot îndeplini acestea. Elevul poate defini și recunoaște enunțul, fraza, propoziția și părțile de propoziție. Elevul diferențiază întotdeauna propoziția de frază și dovedește înțelegerea noțiunilor de propoziție principală, propoziție secundară/subordonată, propoziție regentă, termen regent. Elevul recunoaște și diferențiază în diverse contexte următoarele părți de propoziție, respectiv propoziții subordonate: predicatul și propoziția subordonată predicativă; subiectul și propoziția subordonată subiectivă; atributul și propoziția subordonată atributivă; complementul direct și propoziția subordonată completivă directă; complementul indirect și propoziția subordonată completivă indirectă; complementele circumstanțiale de loc, de timp, de mod, de cauză, de scop. Elevul dovedește înțelegerea relației sintactice de coordonare, relația de interdependență și relația de subordonare care se pot stabili în propoziție, dar poate avea dificultăți în a preciza modalitățile prin care se realizează acestea. Elevul recunoaște și înțelege relațiile de coordonare și de subordonare care se pot stabili între propozițiile unei fraze. Elevul este capabil, de cele mai multe ori, să realizeze contragerea unei propoziții subordonate în partea de propoziție corespunzătoare și expansiunea unei părți de propoziție în propoziția subordonată corespunzătoare.

COMPETENT

Elevul cunoaște în bună măsură valorile morfologice studiate (verbul, substantivul, articolul, adjectivul, pronumele, numeralul, adverbul, prepoziția, conjuncția și interjecția) fiind capabil să recunoască felul, categoriile gramaticale și majoritatea funcțiilor sintactice pe care le pot îndeplini acestea. Elevul poate recunoaște enunțul, fraza, propoziția și părțile de propoziție. Elevul diferențiază uneori propoziția de frază și dovedește înțelegerea noțiunilor de propoziție principală, propoziție secundară/subordonată, propoziție regentă. Elevul recunoaște și diferențiază în diverse contexte următoarele părți de propoziție, respectiv propoziții subordonate: predicatul și propoziția subordonată predicativă; subiectul și propoziția subordonată subiectivă; atributul și propoziția subordonată atributivă; complementul direct și propoziția subordonată completivă directă; complementul indirect și propoziția subordonată completivă indirectă; complementele circumstanțiale de loc, de timp, de mod, de cauză, de scop. Elevul dovedește înțelegerea relației sintactice de coordonare și de subordonare care se pot stabili în propoziție, dar are dificultăți în a preciza modalitățile prin care se realizează acestea. Elevul recunoaște și înțelege relațiile de coordonare și de subordonare care se pot stabili între propozițiile unei fraze. Elevul este capabil, uneori, să realizeze contragerea unei propoziții subordonate în partea de propoziție corespunzătoare și expansiunea unei părți de propoziție în propoziția subordonată corespunzătoare.

INTERMEDIAR

Elevul cunoaște majoritatea valorilor morfologice studiate (verbul, substantivul, articolul, adjectivul, pronumele, numeralul, adverbul, prepoziția, conjuncția și interjecția) fiind capabil să recunoască, de cele mai multe ori, felul, categoriile gramaticale și majoritatea funcțiilor sintactice pe care le pot îndeplini acestea. Elevul poate recunoaște enunțul, fraza, propoziția și părțile de propoziție. Elevul diferențiază în unele situații propoziția de frază și dovedește înțelegerea noțiunilor de propoziție principală, propoziție secundară/subordonată, mai puțin noțiunea de propoziție regentă. Elevul recunoaște și diferențiază, de obicei, în diverse contexte următoarele părți de propoziție, respectiv propoziții subordonate: predicatul și propoziția subordonată predicativă; subiectul și propoziția subordonată subiectivă; atributul și propoziția subordonată atributivă; complementul direct și propoziția subordonată completivă directă; complementul indirect și propoziția subordonată completivă indirectă; complementele circumstanțiale de loc, de timp, de mod, de cauză, de scop. Elevul dovedește înțelegerea relației sintactice de coordonare și de subordonare care se pot stabili în propoziție, dar are dificultăți în a preciza modalitățile prin care se realizează acestea. Elevul recunoaște și înțelege relațiile de coordonare și de subordonare care se pot stabili între propozițiile unei fraze. Elevul este capabil, uneori, să realizeze contragerea unei propoziții subordonate în partea de propoziție corespunzătoare și expansiunea unei părți de propoziție în propoziția subordonată corespunzătoare.

SATISFACATOR

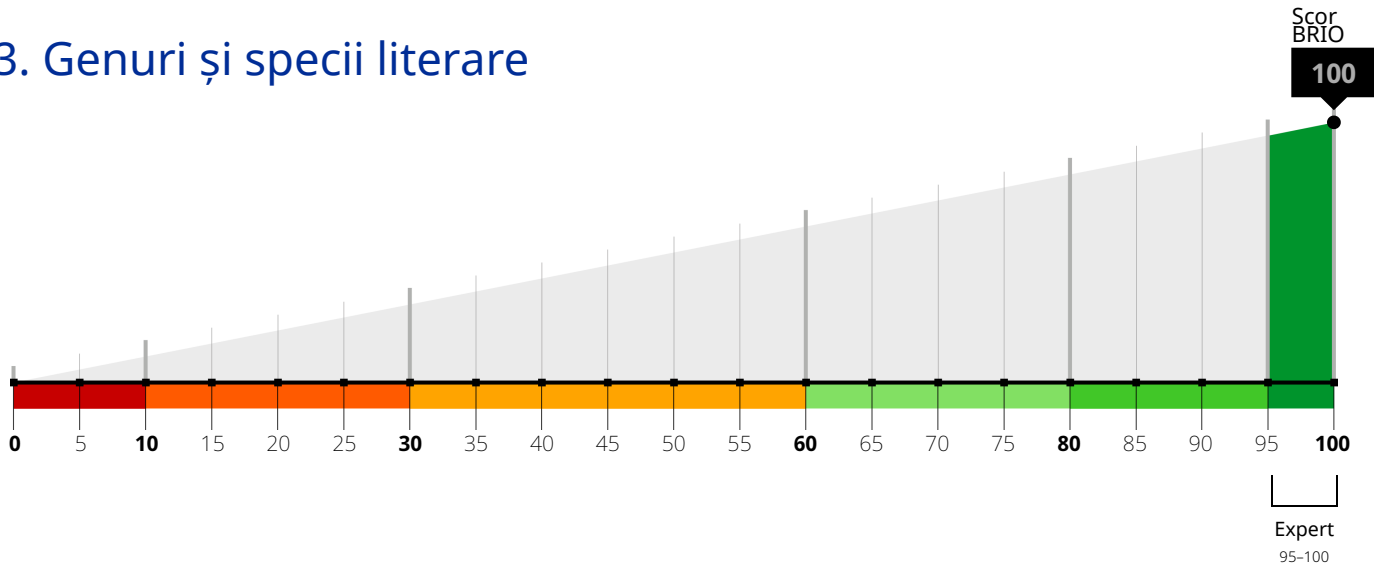
Elevul cunoaște unele dintre valorile morfologice studiate (verbul, substantivul, articolul, adjectivul, pronumele, numeralul, adverbul, prepoziția, conjuncția și interjecția) fiind capabil să recunoască, uneori, felul, categoriile gramaticale și unele funcții sintactice pe care le pot îndeplini acestea. Elevul poate recunoaște enunțul, fraza, propoziția și părțile de propoziție. Elevul diferențiază câteodată propoziția de frază și dovedește înțelegerea noțiunilor de propoziție principală, propoziție secundară/subordonată. Elevul recunoaște și diferențiază uneori, în diverse contexte, următoarele părți de propoziție, respectiv propoziții subordonate: subiectul, predicatul, atributul și propoziția subordonată atributivă; complementul direct și propoziția subordonată completivă directă; complementul indirect și propoziția subordonată completivă indirectă; complementele circumstanțiale de loc, de timp, de mod, de cauză, de scop. Elevul dovedește că înțelege, parțial, relația sintactică de coordonare care se poate stabili în propoziție și are dificultăți în sesiza relația de subordonare în propoziție și în a preciza modalitățile prin care se realizează cele două tipuri de relații. Elevul nu dovedește cunoașterea relației de interdependență care se stabilește între subiectul și predicatul unei propoziții. Elevul recunoaște și înțelege relațiile de coordonare și de subordonare care se pot stabili între propozițiile unei fraze, dar nu și relația de incidență. Elevul nu este capabil să realizeze contragerea unei propoziții subordonate în partea de propoziție corespunzătoare și expansiunea unei părți de propoziție în propoziția subordonată corespunzătoare.

INSUFICIENT

Elevul nu cunoaște și nu diferențiază valorile morfologice studiate (verbul, substantivul, articolul, adjectivul, pronumele, numeralul, adverbul, prepoziția, conjuncția și interjecția) și nu este capabil să recunoască felul, categoriile gramaticale sau funcțiile sintactice pe care le pot îndeplini acestea. Elevul nu poate defini enunțul, fraza, propoziția și părțile de propoziție. Elevul nu diferențiază întotdeauna propoziția de frază și nu dovedește înțelegerea noțiunilor de propoziție principală, propoziție secundară/subordonată, propoziție regentă, termen regent. Elevul recunoaște și diferențiază în diverse contexte unele părți de propoziție (de exemplu : subiect, predicat, atribut, complementul circumstanțial de loc, de timp, de mod), dar nu poate recunoaște părți de propoziție și propoziții subordonate precum: propoziția subordonată predicativă; propoziția subordonată subiectivă; propoziția subordonată atributivă; complementul direct și propoziția subordonată completivă directă; complementul indirect și propoziția subordonată completivă indirectă; complementele circumstanțiale de cauză, de scop. Elevul nu dovedește înțelegerea relației sintactice de coordonare realizată prin juxtapunere sau joncțiune, a relației de interdependență și de subordonare care se pot stabili în propoziție. Elevul nu recunoaște și nu înțelege relația de coordonare prin juxtapunere sau joncțiune, relația de subordonare și relația de incidență care se pot stabili între propozițiile unei fraze. Elevul nu este capabil să realizeze contragerea unei propoziții subordonate în partea de propoziție corespunzătoare și expansiunea unei părți de propoziție în propoziția subordonată corespunzătoare.

1. Lb. Română

1.3. Genuri și specii literare

Prin capitolul Genuri și specii literare, testul BRIO® pentru Evaluarea națională inventariază cunoștințele și competențele elevului legate de:

- Dovedirea înțelegerii unui text literar pornind de la cerințe date
- Identificarea structurii textelor narative și a textelor lirice
- Identificarea trăsăturilor specifice genurilor literare studiate/identificarea trăsăturilor specifice speciilor literare studiate

Scala de evaluare - Genuri și specii literare

■ EXPERT

Elevul recunoaște structura textelor narative (logica acțiunii, timpul, spațiul narațiunii, tipuri de narator), tipologia personajelor și relațiile dintre acestea, structura textelor lirice (sentimente transmise, eul liric și ipostazele acestuia, procedee de expresivitate artistică). Elevul recunoaște și este capabil să exemplifice trăsăturile genurilor literare și ale speciilor literare corespunzătoare fiecărui gen studiat, în texte literare cunoscute sau la prima vedere, astfel: genul epic – basmul popular, schița, fabula, nuvela; genul liric – pastelul, doina populară.

■ AVANSAT

Elevul recunoaște structura textelor narative (logica acțiunii, timpul, spațiul narațiunii, tipuri de narator), tipologia personajelor și relațiile dintre acestea, structura textelor lirice (sentimente transmise, eul liric, procedee de expresivitate artistică), structura textului dramatic (organizarea textului sub forma dialogului sau monologului, indicații scenice). Elevul recunoaște și este capabil să exemplifice trăsăturile ambelor genuri literare și ale speciilor literare corespunzătoare fiecărui gen studiat în texte literare cunoscute sau la prima vedere, astfel: genul epic – basmul popular, schița, fabula, nuvela; genul liric – pastelul, doina populară.

■ COMPETENT

Elevul recunoaște structura textelor narative (logica acțiunii, timpul, spațiul narațiunii, tipuri de narator), tipologia personajelor, structura textelor lirice (sentimente transmise, eul liric, procedee de expresivitate artistică). Elevul recunoaște trăsăturile ambelor genuri literare și ale speciilor literare corespunzătoare fiecărui gen studiat în texte literare cunoscute sau la prima vedere, astfel: genul epic – basmul popular, schița, fabula, nuvela; genul liric – pastelul, doina populară.

INTERMEDIAR

Elevul recunoaște majoritatea elementelor ce țin de structura textelor narative (logica acțiunii, timpul, spațiul narațiunii, tipuri de narator), tipologia personajelor, structura textelor lirice (sentimente transmise, eul liric, procedee de expresivitate artistică). Elevul recunoaște trăsături ale genurilor literare studiate și ale speciilor literare corespunzătoare fiecărui gen studiat, în texte literare cunoscute sau la prima vedere, astfel: genul epic – basmul popular, schița, fabula, nuvelă; genul liric – pastelul, doina populară.

SATISFACATOR

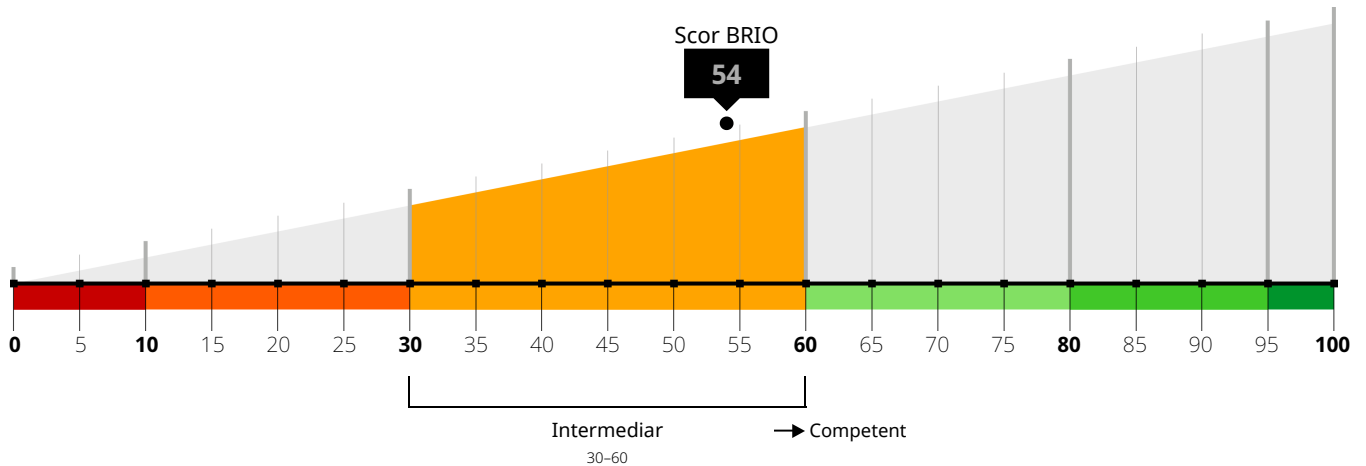
Elevul recunoaște anumite aspecte din structura textelor narative (logica acțiunii, timpul, spațiul narațiunii), tipologia personajelor, structura textelor lirice (eul liric, procedee de expresivitate artistică). Elevul recunoaște câteva dintre trăsăturile genurilor literare și ale speciilor literare corespunzătoare fiecărui gen studiat, în texte literare cunoscute sau la prima vedere, astfel: genul epic – basmul popular schița, fabula, nuvela; genul liric – pastelul, doina populară.

INSUFICIENT

Elevul nu recunoaște aspecte din structura textelor narative, tipologia personajelor și structura textelor lirice. Elevul nu recunoaște trăsăturile niciunui dintre genurile literare studiate și ale speciilor literare corespunzătoare fiecărui gen (epic, liric), făcând deseori confuzii între aspectele specifice acestora.

1. Lb. Română

1.4. Textul literar și nonliterar

Prin capitolul Textul literar și textul nonliterar, testul BRIO® pentru Evaluarea națională inventariază cunoștințele și competențele elevului legate de:

- Dovedirea înțelegerii unui text literar sau nonliterar, pornind de la cerințe date
- Sesizarea valorii expresive a categoriilor morfosintactice, a mijloacelor de îmbogățire a vocabularului și a categoriilor semantice studiate într-un text literar
- Formularea unor păreri privind mesajul unor texte literare sau nonliterare folosind adecvat cunoștințele despre text
- Identificarea valorilor etice și culturale într-un text, exprimându-și impresiile și preferințele

Scala de evaluare - Textul literar și nonliterar

■ EXPERT

Elevul înțelege textul citit și are cunoștințele necesare pentru a răspunde la diverse cerințe formulate în legătură cu textul literar sau nonliterar din perspectiva tematicii, a stilisticii sau a structurii. Elevul utilizează conștient, nuanțat și corect achizițiile lingvistice și este capabil să sesizeze corectitudinea și expresivitatea părților de propoziție și a propozițiilor într-un text, rolul părților de propoziție, al propozițiilor și al construcțiilor incidente în funcție de intenția și specificul comunicării într-un text dat. Elevul poate comenta rolul arhaismelor, al regionalismelor și al neologismelor, al cuvintelor derivate, compuse sau formate prin conversiune într-un text literar dat, precum și rolul categoriilor semantice învățate în același tip de text. Elevul poate sesiza valorile stilistice ale nivelului fonetic, elemente de limbă și stil într-un text literar. De asemenea, el poate recunoaște figurile de stil învățate în diverse texte literare și le poate comenta semnificațiile în contextul în care acestea apar. Elevul știe să recunoască trăsăturile fiecărui tip de text literar studiat (epic, liric) și trăsăturile textelor nonliterare studiate (texte publicitare, articol de revistă/ziar). Elevul este capabil să sesizeze elemente etice și culturale în texte literare și nonliterare și să exprime o atitudine proprie față de acestea. Elevul identifică, evaluează și compară cu ușurință argumente diferite în exprimarea viziunilor despre lume, despre artă, despre condiția umană, reflectate în texte literare sau nonliterare.

■ AVANSAT

Elevul înțelege textul citit și are cunoștințele necesare pentru a răspunde la diverse cerințe formulate în legătură cu textul literar sau nonliterar. Elevul este capabil să sesizeze corectitudinea și expresivitatea părților de propoziție și a propozițiilor într-un text dat; rolul părților de propoziție, al propozițiilor și al construcțiilor incidente în funcție de intenția și specificul comunicării într-un text dat. Elevul poate comenta rolul arhaismelor, al regionalismelor și al neologismelor, al cuvintelor derivate, compuse sau formate prin conversiune într-un text literar dat, precum și rolul categoriilor semantice învățate în același tip de text. Deasemenea, el poate recunoaște figurile de stil învățate în diverse texte literare, dar nu poate comenta întotdeauna semnificațiile acestora în contextul în care apar. Elevul știe să recunoască trăsăturile fiecărui tip de text literar studiat (epic, liric) și trăsăturile textelor nonliterare studiate (texte publicitare, articol de revistă/ziar). Elevul este capabil să sesizeze elemente etice și culturale în texte literare și nonliterare și să exprime o atitudine proprie față de acestea. Elevul poate sesiza uneori mesajul unui text literar sau nonliterar și poate exprima o opinie personală în legătură cu acesta.

COMPETENT

Elevul înțelege textul citit și are cunoștințele necesare pentru a răspunde la diverse cerințe formulate în legătură cu textul literar sau nonliterar. Elevul este capabil să sesizeze corectitudinea și expresivitatea părților de propoziție și a propozițiilor într-un text dat; rolul părților de propoziție, al propozițiilor și al construcțiilor incidente în funcție de intenția și specificul comunicării într-un text dat. Elevul nu poate comenta rolul arhaismelor, al regionalismelor și al neologismelor, al cuvintelor derivate, compuse sau formate prin conversiune într-un text literar dat, sau rolul categoriilor semantice învățate în același tip de text. El poate recunoaște unele dintre figurile de stil învățate în diverse texte literare, dar nu poate comenta semnificațiile acestora în contextul în care apar. Elevul știe să recunoască trăsăturile fiecărui tip de text literar studiat (epic, liric) și trăsăturile textului nonliterar publicitar. Elevul este capabil să sesizeze elemente etice și culturale în texte literare și nonliterare, dar are dificultăți în a exprima o atitudine proprie față de acestea. Elevul poate sesiza uneori mesajul unui text literar sau nonliterar, însă nu poate exprima o opinie personală în legătură cu acesta.

INTERMEDIAR

Elevul înțelege textul citit și are cunoștințele necesare pentru a răspunde la diverse cerințe formulate în legătură cu textul literar sau nonliterar. Elevul nu este capabil să sesizeze corectitudinea și expresivitatea părților de propoziție și a propozițiilor într-un text dat; rolul părților de propoziție, al propozițiilor și al construcțiilor incidente în funcție de intenția și specificul comunicării într-un text dat. Elevul nu poate comenta rolul arhaismelor, al regionalismelor și al neologismelor, al cuvintelor derivate, compuse sau formate prin conversiune într-un text literar dat, sau rolul categoriilor semantice învățate în același tip de text. El poate recunoaște unele dintre figurile de stil învățate în diverse texte literare, dar nu poate comenta semnificațiile acestora în contextul în care apar. Elevul știe să recunoască unele trăsături ale tipurilor de text literar studiat (epic, liric) și trăsăturile textului nonliterar publicitar. Elevul nu este capabil să sesizeze elemente etice și culturale în texte literare și nonliterare și are dificultăți în a exprima o atitudine proprie față de acestea. Elevul poate sesiza uneori mesajul unui text literar sau nonliterar, însă nu poate exprima o opinie personală în legătură cu acesta.

SATISFACATOR

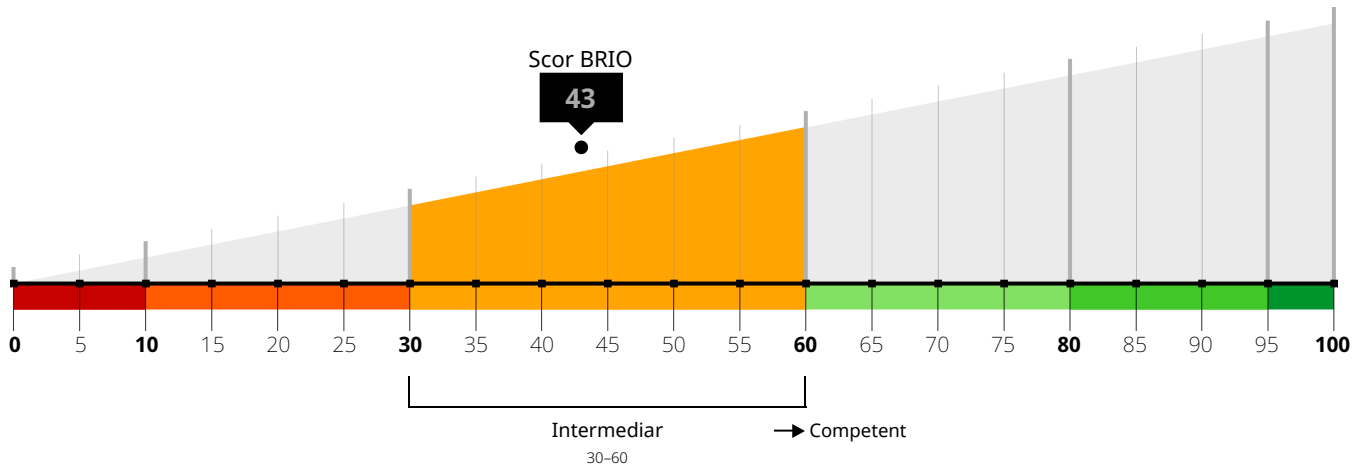
Elevul înțelege textul citit și are cunoștințele necesare pentru a răspunde la unele cerințe formulate în legătură cu textul literar sau nonliterar. Elevul nu este capabil să sesizeze corectitudinea și expresivitatea părților de propoziție și a propozițiilor într-un text dat; rolul părților de propoziție, al propozițiilor și al construcțiilor incidente în funcție de intenția și specificul comunicării într-un text dat. Elevul nu poate comenta rolul arhaismelor, al regionalismelor și al neologismelor, al cuvintelor derivate, compuse sau formate prin conversiune într-un text literar dat, sau rolul categoriilor semantice învățate în același tip de text. El poate recunoaște câteva dintre figurile de stil învățate în diverse texte literare, dar nu poate comenta semnificațiile acestora în contextul în care apar. Elevul nu știe să recunoască trăsăturile tipurilor de text literar studiat (epic, liric) și trăsăturile textului nonliterar publicitar. Elevul nu este capabil să sesizeze elemente etice și culturale în texte literare și nonliterare și nu poate exprima o atitudine proprie față de acestea. Elevul poate sesiza în rare ocazii mesajul unui text literar sau nonliterar, însă nu poate exprima o opinie personală în legătură cu acesta.

INSUFICIENT

cerințe formulate în legătură cu textul literar sau nonliterar. Elevul nu este capabil să sesizeze corectitudinea și expresivitatea părților de propoziție și a propozițiilor într-un text dat; rolul părților de propoziție, al propozițiilor și al construcțiilor incidente în funcție de intenția și specificul comunicării într-un text dat. Elevul nu poate comenta rolul arhaismelor, al regionalismelor și al neologismelor, al cuvintelor derivate, compuse sau formate prin conversiune într-un text literar dat, sau rolul categoriilor semantice învățate în același tip de text. El nu recunoaște figurile de stil învățate în diverse texte literare și nu poate comenta semnificațiile acestora în contextul în care apar. Elevul nu știe să recunoască trăsăturile tipurilor de text literar studiat (epic, liric) și trăsăturile textului nonliterar. Elevul nu este capabil să sesizeze elemente etice și culturale în texte literare și nonliterare și nu poate exprima o atitudine proprie față de acestea. Elevul nu poate sesiza mesajul unui text literar sau nonliterar, nu poate exprima o opinie personală în legătură cu acesta.

1. Lb. Română

1.5. Versificație, figuri de stil și imagini artistice

Prin capitolul Versificație, figuri de stil și imagini artistice, testul BRIO® pentru Evaluarea națională inventariază cunoștințele și competențele elevului legate de:

- Dovedirea înțelegerii unui text literar citit Interpretarea limbajului expresiv din textele literare citite
- Recunoșterea și diferențierea elementelor de versificație din textul literar
- Prezentarea unui punct de vedere în legătură cu semnificațiile anumitor structuri din texte literare

Scala de evaluare - Versificație, figuri de stil și imagini artistice

■ EXPERT

Elevul recunoaște și poate defini toate elementele de versificație învățate (măsura, rima, piciorul metric, ritmul, versul, strofa, versul liber). Elevul este capabil să identifice diverse structuri ce reprezintă procedee de expresivitate artistică dintr-un text literar la prima vedere sau din textele literare studiate. Elevul poate defini și diferenția figuri de stil precum: aliterația, asonanța, metafora, hiperbola, epitetul, comparația, repetiția, enumerația, personificarea, antiteza. Elevul cunoaște toate tipurile de imagini artistice și le identifică în mod corect în textele date. Elevul înțelege sensul figurat al unor cuvinte într-un context dat și semnificațiile figurilor de stil; este capabil de a alege varianta care conține un punct de vedere pertinent în legătură cu rolul acestora la nivelul textului literar din care fac parte.

■ AVANSAT

Elevul recunoaște și poate defini elementele de versificație învățate (măsura, rima, piciorul metric, ritmul, versul, strofa). Elevul este capabil să identifice diverse structuri ce reprezintă procedee de expresivitate artistică dintr-un text literar la prima vedere sau din textele literare studiate. Elevul poate defini și diferenția figurile de stil învățate în majoritatea situațiilor (aliterația, asonanța, metafora, hiperbola, epitetul, comparația, repetiția, enumerația, personificarea, antiteza). Elevul cunoaște toate tipurile de imagini artistice și le identifică în mod corect în textele date. Elevul înțelege sensul figurat al unor cuvinte într-un context dat și semnificațiile unora dintre figurile de stil; este capabil de a alege varianta care conține un punct de vedere pertinent în legătură cu rolul acestora la nivelul textului literar din care fac parte.

COMPETENT

Elevul recunoaște și poate defini unele elemente de versificație învățate (măsura, rima, ritmul, versul, strofa). Elevul este capabil să identifice diverse structuri ce reprezintă procedee de expresivitate artistică dintr-un text literar la prima vedere sau din textele literare studiate. Elevul poate defini și diferenția unele dintre figurile de stil învățate (aliterația, asonanța, epitetul, comparația, repetiția, enumerația, personificarea, antiteza). Elevul cunoaște toate tipurile de imagini artistice și le identifică în mod corect în textele date. Elevul înțelege sensul figurat al unor cuvinte într-un context dat și semnificațiile unora dintre figurile de stil; este capabil de a alege varianta care conține un punct de vedere pertinent în legătură cu rolul acestora la nivelul textului literar din care fac parte.

INTERMEDIAR

Elevul recunoaște și poate defini unele elemente de versificație învățate (măsura, rima, ritmul, versul, strofa). Elevul este capabil să identifice unele structuri ce reprezintă procedee de expresivitate artistică dintr-un text literar la prima vedere sau din textele literare studiate. Elevul poate defini și diferenția unele dintre figurile de stil învățate (aliterația, asonanța, epitetul, comparația, repetiția, enumerația, personificarea, antiteza). Elevul cunoaște tipurile de imagini artistice și le identifică în mod corect în textele date. Elevul înțelege sensul figurat al unor cuvinte într-un context dat, însă are dificultăți în a explica semnificațiile unora dintre figurile de stil; este capabil, de cele mai multe ori, să aleagă varianta care conține un punct de vedere pertinent în legătură cu rolul acestora la nivelul textului literar din care fac parte.

SATISFACATOR

Elevul recunoaște unele elemente de versificație învățate (măsura, rima, ritmul, versul, strofa), dar nu le poate defini. Elevul este capabil să identifice diverse structuri ce reprezintă procedee de expresivitate artistică dintr-un text literar la prima vedere sau din textele literare studiate. Elevul poate defini și diferenția câteva dintre figurile de stil învățate (epitetul, comparația, repetiția, enumerația, personificarea). Elevul cunoaște tipurile de imagini artistice și le identifică, de cele mai multe ori în mod corect, în textele date. Elevul înțelege sensul figurat al unor cuvinte într-un context dat și semnificațiile unora dintre figurile de stil, dar nu este întotdeauna capabil de a alege varianta care conține un punct de vedere pertinent în legătură cu rolul acestora la nivelul textului literar din care fac parte.

INSUFICIENT

Elevul recunoaște unele elemente de versificație învățate (rima, versul, strofa), dar nu le poate defini. Elevul este capabil să identifice câteva structuri ce reprezintă procedee de expresivitate artistică dintr-un text literar la prima vedere sau din textele literare studiate. Elevul poate defini și diferenția dintre figurile de stil învățate epitetul, comparația, repetiția și enumerația. Elevul cunoaște unele tipuri de imagini artistice și le identifică uneori în textele date. Elevul nu înțelege sensul figurat al unor cuvinte într-un context dat și semnificațiile figurilor de stil, nu este întotdeauna capabil de a alege varianta care conține un punct de vedere pertinent în legătură cu rolul acestora la nivelul textului literar din care fac parte.